

RAP – MLADI PLANINCI POHOD PO VORANČEVI POTI, maj 2021

Vorančeva pot se začne v Kotljah pri Pobiču s solzicami, ki stoji v majhnem parku sredi Kotelj. Obrnjen je proti Prežihovini, kjer je Voranc živel v mladih letih.

Na spodnjem linku si lahko pogledate nekoliko skrajšano Vorančevo pot.
<https://youtu.be/aFT9Vk6um5k>

V Peklu je Voranc pasel krave in ovce in od tam je materi prinesel dehtečih solzic.

Naši mladi planinci so se odpravili na pohod. Pogledajte si, kaj vse so videli.
Vabljeni tudi vi.

Pripravila Janja Čebulj, maj 2021

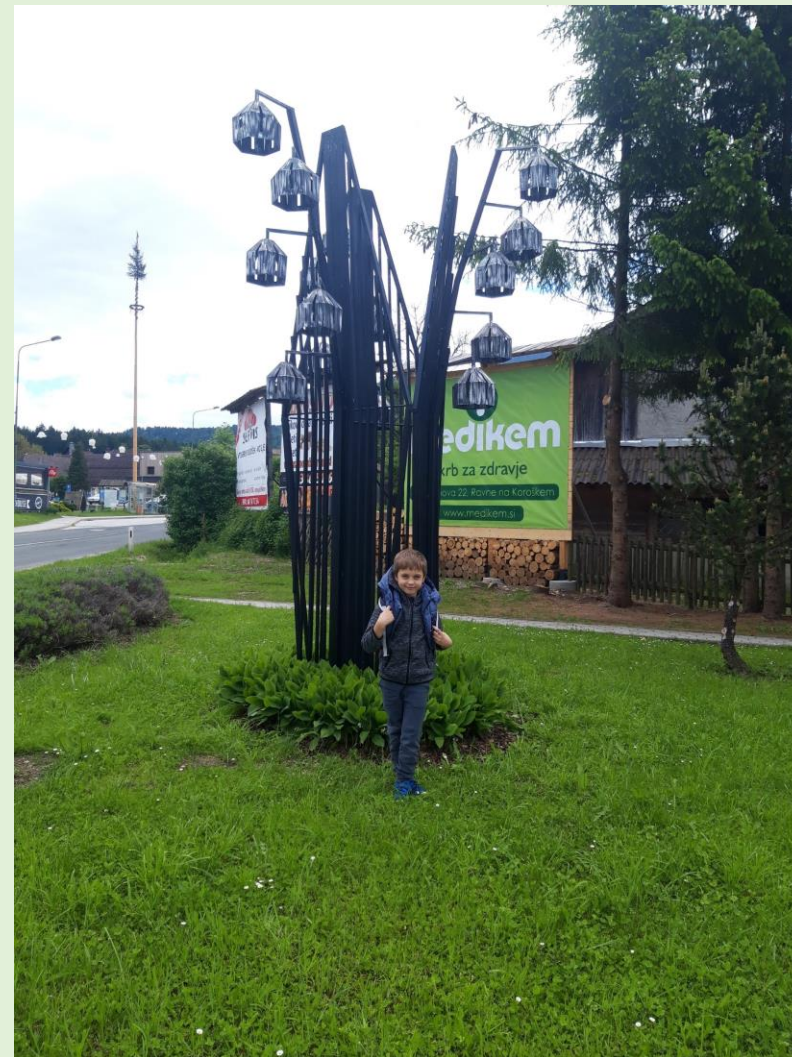
BOR GRABNER

Skupaj z mamico in bratcem smo se podali na pohod od doma iz Dobje vas. Odpravili smo se mimo Čečovja proti Prežihovini do spomenika Prežihovega Voranca.

BOR GRABNER

Nato nas je pot vodila na Šratnek in do Kotelj do Pobiča s solzicam in skulpture solzic in nazaj mimo Javornika proti domu.

NEŽA KAŠMAN

Uspel nam je pohod po Vorančevi poti. Ne po celotni poti, ampak je bilo vseeno lepo.

ZARJA GRADIŠNIK

Šmarnice smo nabirali
ob Dravi na Gortini.

MAJ PROSENC

Prežihov Voranc je občudoval Koroško. Mi smo se odpravili po Zelen Bregu.

Odlomek iz črtice Prežihovega Voranca SOLZICE

Našel sem cele šope dehtečih solzic in jih začel hlastno trgati. Pri tem si nisem upal ozreti nikamor drugam. Poln neke svete tesnobe sem slišal šumenje studenca in njegov grozoviti odmev, ki je v jutranji tihoti bil še silnejši kakor po navadi. S polnim naročjem solzic sem se zagnal iz Pekla in v eni sapi bežal proti domu, kamor sem prihlačal prav v trenutku, ko je mati stopila na hišni prag.

Ta trenutek je daljno sonce poslalo svoj prvi sončni žarek na dvorišče in po njem se je razlila prelepa svetloba. Sredi te svetlobe je stala mati, prečudno lepa in vsa ožarjena, kakor prikazen iz nebes. Planil sem prednjo s polnim naročjem cvetlic in ji zmagoslavno zaklical:

“Mati, mati... solzice...”

Topil sem se od same sreče in neizmerne navdušenosti.

Materin obraz je pokrila blažen smehljaj; presrečna je iztegnila roke za solzicami in jih nesla k licu. Preden pa je mogla vsrkati njih sveži, opojni vonj, so se njene oči zdrznile in se povesile name.

“Kaj pa ti je, pobič, da se jočeš...?”

Moje oči so bile polne težkih solz zaradi premaganega strahu, ki pa jih v svojem zmagoslavju nisem čutil. Mati je spoznala mojo veliko žrtev ter me je rahlo in nežno pobožala po laseh.